

Endvidere har jeg modtaget indstilling om, at følgende godkendes som midlertidige medlemmer fra og med den 3. oktober 2000:

1. stedfortræder for Socialdemokratiet i Nordjyllands Amtskreds, leder Helle Christensen, i anledning af hr. Erik Mortensens orlov.

1. stedfortræder for Socialistisk Folkeparti i Fyns Amtskreds, sygeplejerske Inga-Britt Olsen, i anledning af hr. Kaj Stillingers orlov.

1. stedfortræder for Kristeligt Folkeparti i Ringkøbing Amtskreds, landbrugslærer Jens Ove Kjeldsen, i anledning af fru Tove Videbæks orlov.

Indstillingen sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Udvalgets ovennævnte indstilling vedtoges enstemmigt med 111 stemmer.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 288: Forslag til lov om Danmarks deltagelse i den fælles valuta.

Af udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen). (Fremsat 2/5 2000. Første behandling 17/5 2000. Betænkning 15/8 2000. Anden behandling 24/8 2000. Tillægsbetænkning 1/9 2000).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Claus Larsen-Jensen (S):

Inden jeg begynder på ordførertalen, vil jeg tilde mig på vegne af Folketingets Europaudvalg at rette en tak til Europaudvalgets Sekretariat, Folketingets EU-konsulent og EU-Oplysningen for det store arbejde, de har haft med at sørge for sommeren over at gøre lovgivningen og alle spørgsmål osv. klar og at arrangere høringer og arrangere Europaudvalgets tur rundt i landet. En tak skal også lyde til ministeriernes

embedsmænd, der også som mange andre har ofret deres sommerferie for denne sag. Det synes jeg jeg vil sige tak for på udvalgets vegne, uanset om man så synes, man har fået de svar, man gerne ville høre, eller ej.

Og så til ordførertalen:

Ved andenbehandlingen i Folketinget den 24. august om lovforslaget om den danske euro blev det soleklart, at nejsiden i og uden for Folketinget intet alternativ har til Danmarks deltagelse i den fælles europæiske valuta. Nogle vil ud af EU, nogle vil mindre EU, nogle vil droppe fastkurspolitikken for at kunne devaluere, og andre igen vil gøre alt, hvad de kan, for, at Danmark også efter det nej, som de ønsker, fører nøjagtig den samme politik, som hvis vi var med i eurosamarbejdet.

Det vil sige, at kronen også efter et nej skal følge euroen i tykt og tyndt og dermed være underlagt nøjagtig den samme penge- og rentepolitik, som de 12 eurolande beslutter sig for, også på vores vegne. Det betyder, at Danmark også skal opfylde alle de økonomiske krav til Den Økonomiske og Monetære Union, som nejsiden ellers lige nu tordner imod, og som bl.a. SF tilsluttede sig med Edinburghaftalen i 1993. Det betyder også, at Danmark fortsat skal have en aftale med Den Europæiske Centralbank om at dække Danmark ind, hvis vi udsættes for et stormløb udefra mod vores økonomi. Det er en leg med ilden, som kan være undergravende for økonomien, arbejdspladserne og vores velstand og velfærd i Danmark.

Der mangler totalt visioner og perspektiv i nej. Et nej pålægger os alle pligterne, og vi skal efterleve andres beslutninger; det er reelt et passivt euromedlemskab. Men vi får imidlertid ikke, som vi får ved jaet, de fordele, der er i form af direkte indflydelse på de økonomiske vilkår, vi under alle omstændigheder er underlagt. Vi får ikke det værn mod spekulation og kriser udefra, som risikerer at trække tæppet væk under danskernes velstand og velfærd, og vi høster ikke den økonomiske gevinst, der er ved et ja.

Det, den danske befolkning skal tage stilling til den 28. september, er kort sagt, om vi som danskere vil have de fordele, der følger af at få den danske euro, eller stå uden for eurosamarbejdet med mulighed for at føre nøjagtig den samme politik, men uden fordelene.

Jeg kan godt forstå, at nejsiden lige siden udskrivningen af folkeafstemningen har haft utrolig travlt med at flytte debatten væk fra det, vi